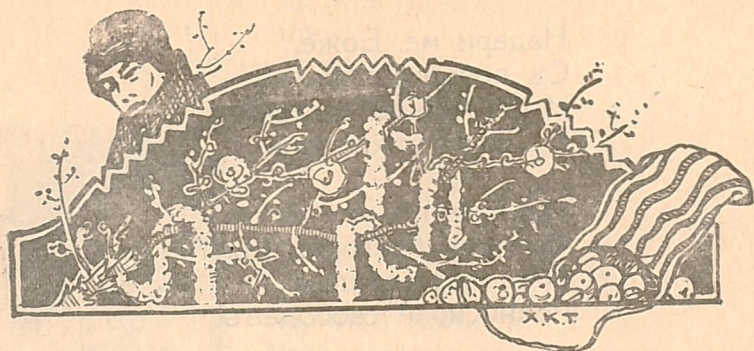

Любомир Бобевски.

Бждни вечерь.

(Коледна сценка)

Лица:

1. Дѣдо Генко
2. Баба Гължбина.
3. Гендо — тѣхенъ синъ
4. Захарина — негова жена
5. Милко } тѣхни дѣца
6. Радка }
7. Вичо — сѣседско дѣте
8. Дѣдо Проьо

Бждни Вечерь.

Селска одая. Запалено кандило. На огъня ври котле съ кървавица. Миндеръ. Прозорци къмъ улицата и двора. Врата къмъ пруста и друга къмъ — изхода. Триножни столчета.

Дѣдо Генко седналъ на миндера ниже зърната на броеницата си. Край него е Радка. Той я милва по бузитѣ, глади я по коситѣ и галювно я гледа.

Дѣдо Генко. — Хубавото ми внуче... Да го поживи Богъ. Ще стане пѣргавица, като баба си...

Радка. — Дѣдо, нали и ти си билъ нѣкога дѣте?

Дѣдо Генко. — Така, Радке и азъ бѣхъ нѣкога дѣте... (Въздиша). И още какво дѣте? — Живо, палаво... Прочутъ бѣхъ въ цѣло село. Като кажеха: „Генко извършилъ това и това“... Баща ми и майка ми се червѣха отъ срамъ... Азъ не искахъ и да зная. Голѣмъ пакостникъ бѣхъ...